

Svět a události

Veškeré světové dění je založeno na dění konkrétních (konkrescentních, tj. pravých) událostí, od nejnižších až po nejvyšší, a to specificky na jejich schopnosti aktivity a také schopnosti vzájemně na sebe reagovat. Počátky všech takových (pravých) událostí spočívají v přechodu z nejsoucnosti (nebytí) do jsoucnosti, neboť každá událost se začíná dít tak, že z určitého „ještě ne“ přechází do určitého „již ano“ (a potom do „už ne“), tj. její počátek není žádným „následkem“ čehokoli „daného“, již uskutečněného, ale je v tomto smyslu „skutečným počátkem“. Takových „počátků“ jakožto přechodů z nejsoucnosti do jsoucnosti je proto tolik, kolik je (pravých) událostí. Teprve když nějaká (určitá) událost svým počátkem nastartuje své událostné dění, může se ve svém okolí orientovat a aktivně na ně navazovat tak, že si z jiných událostí udělá své „součásti“ tím, že je zapojí do svého dění, anebo tak, že se jimi nechá (eventuelně aktivně dá) zapojit do jejich událostního dění, ale může to udělat také tak že to ve většině souvislostí omezí na minimum a že vytvoří jakousi sérii opakování sebe samé, jehož výsledkem je pak něco, co se jeví jako setrvačnost. V takových případech pak slouží (může sloužit) pro jiné události (jiného typu) také jako pouhý (zdánlivě pouhý) materiál, ale může také jen „stárnout“ (např. světlo).

(Písek, 090123-1.)